

Endvidere bør det tilstræbes, at det sikres, at korrekt dansk realtid registreres.

Opbevaringstiden for disse oplysninger bør set fra et efterforskningsmæssigt synspunkt ideelt være 5 år, svarende til bogføringsloven og hvidvaskloven, men da dette af praktiske grunde formentlig er for vidtgående så i hvert fald i en periode, der muliggør efterforskning i de fleste sager, hvor der er behov for disse oplysninger.

Efter de for udvalget foreliggende oplysninger opbevares loggen vedrørende e-mails ofte i 6 måneder, mens der ikke i øvrigt er nogen fast praksis.

Udvalget har nærmere drøftet de forskellige hensyn, der kan tale for henholdsvis en længere og en kortere opbevaringstid. Efterforskningsmæssige hensyn taler for en frist på ikke under 1 år. Ikke mindst i sager med ekstremt store datamængder eller i sager, der efterforskningsmæssigt starter i et andet land, der derefter konstaterer, at der skal efterforskes også i Danmark, vil en kortere frist kunne betyde, at videre efterforskning umuliggøres. For langt de fleste sagers vedkommende vil en frist på 6 måneder imidlertid være tilstrækkelig. Ved valg af en kortere frist tages et større hensyn til både privatlivets fred og de omkostninger, der påføres udbydere. Særligt vedrørende hensynet til privatlivets fred tilsiger dette hensyn, at der logges mindst muligt, og at loggen opbevares i så kort tid som muligt, idet risikoen for, at oplysninger kommer på forkerte hænder, er større, jo længere opbevaringsperioden er.«

Med hensyn til retten til at opbevare oplysninger er dette forhold reguleret i persondataloven (lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger). Ifølge denne lovs § 5, stk. 5, må indsamlede oplysninger ikke opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere den registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles. Den dataansvarlige skal efter lovens anmeldelsesordning (kapitel 13) angive sletningsfristen i sin anmeldelse til Datatilsynet eller (hvis der ikke skal ske anmeldelse til Datatilsynet) opbevare dokumentation herfor.

Ovenstående betragtninger var medlemmerne af Brydensholt-udvalget enige om, mens der var delte meninger om formen for reguleringen. Et flertal i udvalget fandt, at reguleringen skulle ske ved lov, mens et mindretal fandt, at spørgsmålet så vidt muligt skulle løses ved en selvregulering i branchen. Mindretallet var dog enig i en lovgivningsmæssig løsning, såfremt det måtte vise sig, at reguleringsbestræbelserne ikke bragt frugt.

Den daværende regering undlod at tage disse elementer fra Brydensholt-udvalgets betænkning med i det endelige lovforslag om it-efterforskning, som også var en del af udvalgets betænkning (lov nr. 465 af 7. juni 2001 om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Hæleri og anden efterfølgende medvirken samt it-efterforskning) (lovforslag nr. L 194, folketingsåret 2000-01, jf. Folketingets forhandlinger side 6443, 8674 og 9050, till. A side 5690 og 5722, till. B side 1525 og till. C side 905)). Begrundelsen var ifølge daværende justitsminister Frank Jensen, at it-branchen i høringssvarene til betænkningen havde udtrykt betænkelighed med hensyn til udvalgets forslag om registrering af logoplysninger og opbevaring heraf. Justitsministeriet har i stedet – i samarbejde med IT- og Forskningsministeriet – iværksat en undersøgelse af udvalgets forslag i lyset af de indvendinger, der er fremført i visse af høringssvarene. IT- og Forskningsministeriet mente endvidere, at det ville være vanskeligt og uhensigtsmæssigt på daværende tidspunkt at søge at formulere regler om pligtmæssig logning af brug af internettet.

Forslagsstillerne mener imidlertid, at hensynet til beskyttelse af børns rettigheder bør gå foran hensynet til ytringsfriheden eller erhvervslivet. At det er besværligt at formulere reglerne, bør ikke forhindre arbejdet i at blive gjort. Forslagsstillerne er af den opfattelse, at pligtmæssig logning af brug af Internettet har så vigtige præventive og efterforskningsmæssige fordele, at logningen bør indføres.

Besiddelse af mildere børnepornografi

I dag er det kun besiddelsen af groft utugtigt materiale, der er strafbar. Kristeligt Folkeparti ønsker det strafbare område for børnepornografisk materiale udvidet, så det også kommer til at omfatte seksuelt prægede billeder af børn, der ikke forestiller samleje eller intim seksuel kontakt med andre. For eksempel bør billeder, der fokuserer på børns kønsdele, og billeder af børn, der berører sig selv på seksuel måde, medtages under det strafbare område.

Danmark har underskrevet tillægsprotokollen til FN's børnekonvention om blandt andet børnepornografi (træder i kraft den 18. januar 2002). Ifølge protokollens artikel 2 c er definitionen på strafbar børnepornografi også enhver fremvisning af et barns kønsdele med primært seksuelt formål.

En af grundene til, at det kun er besiddelse af groft utugtigt materiale, der er kriminaliseret, er hensynet til ytringsfriheden. Da det oprindelige stk. 2 om besiddelse af børnepornografi blev indsat i § 235 i straffeloven i 1994, var der også en del tvivl om, hvorvidt det